

Datum: 22.09.2026

Medij: Nova S

Emisija: Probudi se

Autori: Redakcija

Teme: održavanje, rehabilitacija, izgradnja puteva; obilaznice oko svih većih gradova u Srbiji

	Početak	Trajanje
Emisija	22.09.2026 06:00:00	210:00
Prilog	22.09.2026 08:20:00	24:41

Naslov: Državna pomoć; Ekonomska realnost; Predizborna politika

[Pogledaj video prilog](#)

23249

Državna pomoć; Ekonomska realnost; Predizborna politika

Danas počinje isplata jednokratne državne pomoći od 6.000 dinara, tako da proverite svoje račune.

Za one koji su se prijavili za to, negde više od milion i po građana se prijavilo, a za ovu namenu iz budžeta izdvojeno je ukupno 71 milijarda dinara. Međutim, iza ove mere socijalne politike krije se mnogo ozbiljnija ekonomska realnost, a to su istorijsko zaduživanje zemlje kroz megalomanske kapitalne projekte. Zato se postavlja suštinsko pitanje: može li eventualna nova vlast tek tako da stornira kineske kredite, ugovore sprovedene kroz lex specialis, a da pritom ne uvuče zemlju u međunarodne arbitraže i milijarde evra penala? O svemu ovome razgovaramo ovoga jutra sa profesorkom doktorkom Jelenom Žarković, profesorkom Ekonomskog fakulteta u Beogradu, i sa novinarom "Nove ekonomije" Aleksandrom Miloševićem. Dobro jutro, hvala vam što ste ovoga jutra sa nama. 6.000 dinara na računu građana, koliko nas to košta, ne naćupriji, već na mostu? Pa da, to je čitav taj paket. Ne samo tih 6.000, nego i ovo što ide za korisnike novčane socijalne pomoći, za penzionere, jel' tako, ne linearno.

Ko ima nižu penziju, on dobija više, jer nekih 1% bruto domaćeg proizvoda. E sad, vi to kad uporedite sa nekom drugom potrošnjom, recimo za korisnike novčane socijalne pomoći, taj dodatak, to što svakoće dobiti po 25.000 dinara, to je i dalje vrlo malo, kad pogledate koliko se ukupno na njih troši.

Naravno, za penzionere, oni su, kako su važna politički, jel' tako, grupa glasača, prosto ima ih puno.

Oni su u tom smislu, kad god se, ili evo sad isto i najavljeno to povećanje penzija, oni su svakako prioritet, jel' tako, kada se ili daju neka jednokratna davanja ili se jednostavno povećavaju penzije.

Tako da, naravno, to košta, ali ima i određenu političku korist. Mi to čak u ekonomiji zovemo politički budžetski ciklusi, dakle kad se približavaju izbori, prosto političari su podstaknuti da vrste takve, da vrše takvu vrstu potrošnje. Da. Evo, mimo ovih 6.000 dinara, kako ste sajali, Aleksandra, ja sam pročitala neke od naslova, pa kažu: rastu primanja za skoro 1,7 miliona naših starih sugrađana, novo povećanje penzija od 1. decembra, onda isplata za roditelj-negovatelj počinje 1. oktobra, ratarima stižu podsticaji države, deo [obilaznica](#) je juče pušten u saobraćaj kod Kragujevca. Dakle, čini se, nikad veći izdaci države, i sve to uoči 25.

oktobra. Pa da, evo, baš kao što je profesorka rekla, dakle izbori su tu, jasno je šta se dešava. I da ne bude da samo mi to govorimo, recimo, evo, Standard i Purse, znači međunarodna rejting agencija, je nedavno imala izveštaj o Srbiji, u kome upravo sva ova davanja, ovih milijardu koje su sada izdvojene, upravo je i nazvala novcem za kampanju, dakle novcem koji se, koji se povezuje za izbore. Tako da je jasno svima, naravno, da se ovde ne radi o zapravo socijalnoj meri, niti o ekonomskoj meri, niti bilo šta, nego o predizbornoj meri koja, naravno, će imati, prosto kad neko dobije novac, lepo je njemu što je dobio taj novac, ali jasno je da to nije državna politika sada podsticanja standarda, nego podsticanja glasanja. I zato to imamo sada, u septembru, pred oktobarske izbore, a nemamo, nemamo negde kasnije. Da.

Kada kažemo suma od 71, ili 71 milijardu dinara, i postavlja se pitanje: da li je mogla vlast isti ovaj novac da upotrebi za nešto drugo, što bi takođe bilo doživljeno kao ulaganje vlasti, ali da bude smislenije i pametnije, dugoročno gledano? Pa, znate kako, ja ne volim te pare što idu ljudima kojima je to zaista i potrebno, jer nekima jeste, ne svima. Ovo što kažemo od 6.000 dinara, mnogima, jel' tako, možda koji imaju viša primanja, pa čak i ovim penzionerima, njih nema puno, ima ih nešto iznad 10% koji imaju više od 100.000 penziju, možemo da kažemo zašto bi to njima bilo potrebno.

Ali opet, nekim ljudima jeste. Tako da ja to ne volim da kažem da li bi to bilo smislenije.

Nekima je zaista neophodno, ali svakako, ovo baš što sam malo, malo pre pomenula, odlika tih političkih budžetskih ciklusa, dakle kakvu vi strukturu javnih rashoda podstičete pre izbora, naravno, političari ciljaju one vrste rashoda kojiće njima brzo da daju efekte. A to je upravo ovo.

Dakle, vićete danas dobiti novac na račun, jel' tako, i nekomće to mnogo da znači, neko neće ni primetiti, ali jednom broju ljudi, dakle oniće trenutno da osećaju neki boljitak, jer izbori su za, jel' tako, otprilike mesec dana. A političar, dakle, sad kad bi on razmišljao na neki srednji i duži rok, pa tako rekao: pa dobro, možda bih ove pare alternativno mogao da uložim u nešto, tipa nekih novih javnih investicija, ali oneće dati, jel' tako, rezultate sve posle izbora, i onda prosto to nije u interesu političarima. Ne samo u Srbiji, dakle, to se dešava i u drugim zemljama, ali ja moram da kažem, pošto, naravno, ljudi su s pravom zabrinuti, upravo postavljaju to pitanje koje i vi, dakle da li to mogu, taj novac da se iskoristi za neke druge stvari, da li se mi sad dodatno zadužujemo zbog toga.

Ono što pokazuju istraživanja, dakle baš na ovaj način, kad se pred izbore troše pare da bi se prosto povećao rejting stranke na vlasti, ono što istraživanja pokazuju, i to je uglavnom i za demokratske zemlje, neke manje, neke više, ali se ipak klasifikuju kao demokratske, pokazuju da te, da takva vrsta

Datum: 22.09.2026

Medij: Nova S

Emisija: Probudi se

Autori: Redakcija

Teme: održavanje, rehabilitacija, izgradnja puteva; obilaznice oko svih većih gradova u Srbiji

	Početak	Trajanje
Emisija	22.09.2026 06:00:00	210:00
Prilog	22.09.2026 08:20:00	24:41

Naslov: Državna pomoć; Ekonomska realnost; Predizborna politika

[Pogledaj video prilog](#)

javne potrošnje ima pozitivan efekat za stranku na vlasti, ali je on vrlo mali. I sad, mi tu imamo niz primera, evo, recimo, Mađarska, znamo šta se desilo, jel' tako, na mađarskim izborima, Orban je penzionerima delio takozvanu 13. i 14. penziju pred te izbore, znamo kako su završili. Naravno, ovo je samo jedan primer, ali u nizu, tu je bilo neko istraživanje i više od 80 zemalja, je upravo pokazalo ovo što sam sada rekla.

Dakle, taj efekat, i kad je pozitivan, on je vrlo mali. Da.

I ta neselektivnost, odnosno ne daje se onome kome je potrebno, nego svima, koliko je to problematično?

Pa problematično je, to najviše govori o tome, upravo to, da to nije socijalna mera, nego da je politička mera. Dakle, dajete svima zato što svi imaju pravo glasa, pa eto, da bi, da bi svako dobio taj novac, inače— A da li taj neko kome taj novac nije potreban, da li on može da promeni svoje političko mišljenje ili da dodatno potvrdi? Da li samo onima, to je sada pitanje— Pa to je ovo sada što sam ja malopre rekla. Dakle, u tom velikom skupu zemalja, kad su upravo to istraživali, našli su da efekat, dakle, upravo ovo što vi sad kažete, neko možda uopšte na taj način, ako već ima izgrađen, jel' tako, politički stav, to njega neće doticati.

To je upravo su rezultati ovih istraživanja. Dakle, može da bude nešto, jel' tako, pozitivno za stranku na vlasti, ali to prosto nije, nije veliki efekat. A dodatni novac za one ljude kojima je potreban bi bio značajan. To je u stvari poenta priče, da se ne daje svima isto, znači, nego— Pa to svakako, vidite, da je to socijalna mera, da vi to želite, vi biste ovima, recimo, koji imaju 100.000, 200.000, plate penzije i tako dalje, vi njima ne biste davali tu pomoć. Štaće nekom ko ima 100.000 da mu date 5-6.000? Dakle, razumete me, i ne treba tih 5.000, 6.000 dinara.

Ali nekom ko ima 20.000 dinara penziju, vi imate jako mnogo ljudi takvih, recimo, poljoprivrednih penzionera, njemu, kad ima penziju 25.000, pa njemu 5.000, 6.000 znači. A ovako biste mogli mu dati, recimo, 10.000, nije ni važno. I, dakle, da je socijalna mera, bila bi usmerena na to i mnogo bi više značilo. Isto je sada, kad govorimo o ljudima koji su dobili 20.000, 30.000 dodatka, pazite, neko ima penziju 150.000, mi sad kažemo malo je takvih, ali ima takvih, čovek dobije 20.000 dinara onako dodatno. Štaće on da uradi? Da ode u kafanu, mislim, da kupi, razumete, neki PlayStation, igračku, nije ni važno, nešto potpuno što ne treba da se na taj način finansira.

A opet, neko nema, neko nema ni za hranu, nema za osnovno, i neće moći da dobije tu pomoć.

Dakle, to je kada govorite o tome. Ali ono što ste vi mene pitali, kolikoće to zapravo da utiče na glasove. Evo, kako ja gledam na to, ja gledam šta radi vlast.

Vlast je originalno, po rečima ministra finansija, planirala da potroši nekih 600 miliona na ovu pomoć. A onda je odjednom odlučila da podigne to i da to bude negde 900 do milijardu. Dakle, ja kako gledam na to, oni su zaključili da 600 miliona ovog puta neće biti dovoljno, da taj efekat te podele više nije onakav kakav su nekada ranije mogli da računaju, da se javno mnjenje promenilo, i onda su prosto: ajmo da dodamo gas, ajmo onda još više para da damo.

Ja, evo, vidim u mom kraju, dakle, i sad vi imate mnogo tih malih akcija, recimo u mom kraju gde ja živim, dele kante za smeće. Dakle, prošli vikend su delili kante za smeće ljudima koji su na spisku SNS-a, dakle, kao, kao njihovi članovi partije i sigurni glasovi. I ljudi idu, štikliramo i dobije kantu za smeće. I recimo, baš danas se odnose u mom kraju kante za smeće, ja prođem krajem i vidim da na svim tim novim, lepim kantama piše "Gradska čistoća". Dakle, to vam je jedna zloupotreba resursa na jednom mikro nivou, koja se ponavlja na hiljadu malih lokalnih samouprava.

I sad, oni, dakle, na svaki način pokušavaju da nekom materijalnom, finansijskom, jel', nekim, nekim podsticajem ljude animiraju da glasaju za njih, ali opet, kao što smo i govorili, mislim daće to mnogo više imati efekta, prosto da one koji bi već glasali, da ih učvrsti u tome, nego štoće, štoće doneti nove glasove. Da. I čini se daće učvrstiti onaj imidž, i ne samo imidž, već i ono što statistika pokazuje, koje već imamo, a to je da je Srbija već godinama u samom vrhu Evrope po nejednakosti, i ovim se u stvari dodatno i povećava ta nejednakost, a naš poreski sistem takođe doprinosi toj nejednakosti, činjenicom da oni koji imaju više novca ne plaćaju veći porez, već— Pa da, to je politika koja se ovde ne menja još od početka 2000-ih. Dakle, mi smo usvojili taj takozvani, kako se to kaže, flat porez, odnosno jedna ista stopa. Pre svega je to stopa poreza na zarade, najveći broj ljudi plaća tu vrstu poreza, i vrlo, vrlo niska progresivnost za one koji ostvaruju više od 6 prosečnih zarada, tako da, na godišnjem nivou. Tako da to niko nije, ni ona prethodna vlada, ni ova nije menjala. Dakle, u tom smislu ne možemo ni da očekujemo da se, da se nejednakost smanji. A i socijalna politika je isto ostala prilično ista.

I evo zašto sad imate ovaj dodatak za korisnike novčane socijalne pomoći. Zato što, kažem, ona politika koja je bila do 2013, dakle da vi ciljate, da gledate da samo dajete onima koji su ekstremno siromašni,

Datum: 22.09.2026

Medij: Nova S

Emisija: Probudi se

Autori: Redakcija

Teme: održavanje, rehabilitacija, izgradnja puteva; obilaznice oko svih većih gradova u Srbiji

	Početak	Trajanje
Emisija	22.09.2026 06:00:00	210:00
Prilog	22.09.2026 08:20:00	24:41

Naslov: Državna pomoć; Ekonomska realnost; Predizborna politika

[Pogledaj video prilog](#)

to je sada nekako produženo kroz ovaj informacioni sistem koji se zove socijalne karte, koji je sklonio, tako da kažem, ili obrisao, 70.000 ljudi od 2022. Oni prosto više ne dobijaju tu, taj mizaran inače iznos, oko koji je oko 12.000 dinara na mesečnom nivou za pojedinca, čak više to nemaju.

I evo sada za njih, dakle, zato im onda vi dodajete pred izbore 25.000, ali i sad, i sa tih 25.000 po korisniku novčane socijalne pomoći, Srbijaće i dalje biti na samom dnu evropskih zemalja po potrošnji na socijalnu pomoć, koja je prosto to glavno davanje za, za najsiromašnije. Da.

I sad se postavlja pitanje, pogotovo jer smo u predizbornoj kampanji, imamo prilike da slušamo ekonomske programe svih stranaka koje su na vlasti. Evo, jutros smo imali informaciju šta planira Evropska Srbija. Oni kažu: uzimanje imovine nelegalno stečene, pravljenje nekog fonda kojiće onda ulagati u zdravstvo i u obrazovanje. Znamo šta su namere studentske liste.

I sad se postavlja pitanje: ako dođe do promene vlasti, a ta nova vlast nasledi sve ovo, sva ova izdavanja, sve ove dugove, sve ove projekte, štaće biti skuplje, jeftinije, racionalnije?

Da se nastavi, da, da imamo kontinuitet, i koliko nas košta diskontinuitet?

Pa, to je veliko pitanje na koje mi ne možemo da damo finalni odgovor dok ne vidimo te ugovore, koje, kao što znamo, ova vlast krije, tako da mi ne znamo šta zapravo u tim ugovorima piše.

Nema sumnje da mi ne bismo mogli da, da u jednom trenutku samo prekinemo sve i kažemo: e sad više ništa ne važi. Dakle, kada imate međunarodno potpisan ugovor, nažalost, on obavezuje i buduću vlast. U kojoj meriće oni moći da se menjaju, da se prekidaju, toćemo tek videti. Ali ono što je, niti znači da oni svi moraju da se apsolutno prekinu.

Vi možete da ispregovarate nove uslove, neke projekte sigurno možete da zaustavite, kao na primer širenje Beograda na vodi. Ovo što je do sada izgrađeno, pitanje je da li može da se, da se ruši, jel', ovaj, i da li bi trebalo. Ali sigurno ne morate da nastavite širenje, recimo, na Novi Beograd i, i tako dalje. Kada se radi o EXPO-u, i tu je, recimo, pitanje, to je sledeće godine, pojavila se ta priča o tome da li bi trebalo u tom slučaju zaustaviti EXPO.

To ja razumem na simboličkoj ravni, jer se EXPO povezuje sa korupcijom ove vlasti i tako dalje.

Međutim, ako izuzmemo taj deo, naš lokalni deo, EXPO je jedna velika međunarodna izložba, koju, koja, koja sama po sebi nije sporna. Dakle, to je jedan veliki, dobar međunarodni događaj.

I u tom nekom smislu, s obzirom da smo već uložili ogroman novac, ukoliko bismo to tada otkazali, to bi bila, kako bih rekao, reputaciono bi bila ogromna šteta za Srbiju. Mi više nikada ne bismo mogli da dobijemo nijedan međunarodni događaj da ga organizujemo, jer bismo napravili problem za sto i nešto država. Kad se radi o nacionalnom stadionu, to je tek problem, jer ste tu uložili ogroman novac već sada, u nešto što vam apsolutno ne treba, i trošiće ubuduće samo novac.

I tu bi trebalo onda napraviti ozbiljnu debatu o tome da li da ga završavamo ili da ga rušimo, šta je, šta je, šta je, šta je manja šteta. Tako da, nova vlast, ukoliko se, ukoliko se promeni vlast, jel' tako, ukoliko ne ostane ova,će imati mnoga ta pitanja o kojima mora da odluči, gde neće odlučivati šta je veća korist za Srbiju, nego kako da minimizuje štetu od onoga što je pogrešnim kapitalnim ulaganjima ova vlast uradila. I evo, malopre smo govorili o kapitalnim ulaganjima, da li bi bilo dobro da smo ovaj novac za, recimo, sada, koji se deli građanima pred izbore, uložili u neke druge kapitalne investicije. Ja bih samo voleo da podsetim da je ovaj novac jednim delom upravo obezbeđen od ukidanja kapitalnih investicija koje su bile korisne. Konkretno, od ukidanja izgradnje kanalizacije u ruralnim sredinama. Dakle, ali hoću da upravo to je bilo planirano za ovu godinu, pa su srezali sredstva i prebacili na, na— Ali po meni ima više smisla da vi poredite jednu kapitalnu investiciju sa drugom. Dakle, ovo što ste sad rekli, da li je nama bio neophodan nacionalni stadion, a nemamo metro, već koliko puta se, jel' tako, najavljuje: evo, otvara se ova, stani, otvara se, krećemo sa kopanjem nekih kanala. Dakle, vi, mi bi trebalo da poredimo jednu investiciju javnu sa drugom.

Dakle, zašto ne sistemi za navodnjavanje i kanalizacija i metro, nego nacionalni stadion, jel' tako?

Jasno je šta bi trebalo da bude prioritet, a ne da lićemo da damo ljudima koji su na ivici egzistencije ilićemo da gradimo kanalizaciju. To su pogrešne, to je po meni mešanje prioriteta.

Ali to je upravo ono što je vlast uradila. Znači, oni nisu nastavili sa ovim projektom, pa do, nego su prosto eliminisali deo za ovo, deo prebacili na to, ostatak se zadužili.

Ali mi to sada upoređujemo. Hoću da kažem, mi sad kao analitičari upadamo u tu zamku i kažemo: ne, ali nije trebalo da date za, jel' tako? Ne, ne kažemo to. Kažemo: nije trebalo da ukinete kanalizaciju. A i mislim da nije trebalo ni da date novac na ovaj način.

Dakle, novacće se koristiti ljudima. Ja kažem, treba da napravite sistem tako da tim ljudima dajete novac kao socijalnu pomoć, a ne pred izbore. Jer, pazite, treba im dati i sledeće godine onima kojima treba.

Datum: 22.09.2026

Medij: Nova S

Emisija: Probudi se

Autori: Redakcija

Teme: održavanje, rehabilitacija, izgradnja puteva; obilaznice oko svih većih gradova u Srbiji

	Početak	Trajanje
Emisija	22.09.2026 06:00:00	210:00
Prilog	22.09.2026 08:20:00	24:41

Naslov: Državna pomoć; Ekonomska realnost; Predizborna politika

[Pogledaj video prilog](#)

Treba ne davati onima koji imaju 150.000, već taj novac dati onima koji imaju 50.000.

Evo, da podsetimo, znači, vi kažete, kažemo, prosečna penzija je 50 i nešto hiljada.

Ta prosečna penzija od 50 i nešto hiljada se pravi tako što imate stotine hiljada ljudi, stotine hiljada, koji imaju penziju do 35.000, 20, 30, 35. Da, 300.000 imate ih koji imaju do 31.000. Tako je. Evo, znate precizne brojeke.

Pa kažemo: prosečne plate. Prosečna plata je 120.000. Pa onda kažemo: medijana je, ne znam ni ja, 80, 90.000. I sve to zapravo maskira činjenicu da vi imate takođe stotine, i to još mnogo više, stotine hiljada ljudi koji imaju platu koja je nešto iznad minimalca, 60, 70.000 dinara.

I onda kažemo: kome, recimo, znači 60.000? Pa znači tom ogromnom korpusu ljudi, penzionera i slabo plaćenih radnika, nezaposlene čak i da ne računamo. Dakle, radi se o, o, o brojku koja pre, prelazi milion ljudi, koji jako loše žive u Srbiji, a čiji status se ne primeti u javnosti, jer vi iznosite cifru 120.000 prosek i 50 i nešto. Dobro, iznosi se, ako pričate o tome.

Ali to nije samo uloga političara, to je uloga i nas, jel' tako, koji dolazimo u emisiju i koji komentarišemo. Dakle, to je zvanična cifra da je stopa siromaštva 20%, to je 1.300.000 ljudi. Tako da, to je sad ova cifra do koje ste vi došli.

Tako da, samo je pitanje da li u javnosti pričamo o tome ili ne. Nažalost, nažalost, mislim da se priča premalo o tome, i da upravo kad, kad slušamo i vlast, a nekada i ostali akteri, upadaju u tu zamku da govore samo o prosecima. Jer prosek maskira ekstreme, u našem slučaju čak ne ni ekstreme, nego donju trećinu vam maskira u potpunosti. Da.

I sad se postavlja pitanje: ako ova vlast nastavi da vlada, sa čim ćemo se mi suočiti, i da li, i ako dođe do promene. Govorilo se dosta, evo, ja sam to napomenula na početku, o određenim obavezama našim. Evo, Aleksandre, vi ste spomenuli EXPO, ali Srbija je u maju potpisala protokol o saradnji u infrastrukturi sa Kinom, i time smo se obavezali da kineske kompanije na ovim projektima su oslobođene plaćanja PDV-a i carine na uvoz opreme u našu zemlju. I sad se postavlja pitanje: promeni se vlast, i šta sad sa ovim? Pa sad, ja nisam pravnik i ne mogu da, da dam odgovor.

Ja verujem, to jest, i čula sam kada se neki drugi ugovor potpisao sa Kinezima, da je tu bilo toliko stranica, da, da je tu morala da se angažuje više advokatskih kancelarija da bi uopšte videli šta ima u tim ugovorima. Tako da, sad, ja se nadam da naša država, jel' tako, zna šta sve tu ima. I ja se tu negde sam na liniji ovoga što je i rekao Aleksandar prethodno u vezi sa EXPO-om. Dakle, ta neka vrsta revolucionarne pravde, koliko god, naravno, građani bili željni pravde, i to je apsolutno neophodno, ali da vi sada, jel' tako, unapred kažete daćete da rasturate ugovore koji su već potpisani, to šalje loše signale ne samo, naravno, i domaćim investitorima i stranim, i to stvara jednu vrstu neizvesnosti koja za zemlju svakako nije dobra. Dakle, i ja se sa tim nekim pozivima zaista ne slažem. Dakle, sad ćemo mi da odemo, paćemo da srušimo sve, bilo da je to Beograd na vodi ili EXPO. Ne, treba, naravno, proveriti u tim ugovorima koji su već potpisani i tako, šta tu sve ima. Mislim da ljudi previše, upravo evo sad ovo što sam rekla, samo taj jedan ugovor koji je potpisan sa Kinezima, na koliko, sad, više stotina strana je bio.

Dakle, i ti ljudi koji to komentarišu, verujem da ni ne znaju sami šta u njima piše, tako, šta pišu u tim ugovorima. Tako da, mislim da je neozbiljno onda davati unapred takve ocene dok vi sami niste upoznati. Tako da ni ja ne mogu da vam sada odgovorim šta bi se s tim desilo.

To, ovaj, da, jer mislim, što se kaže, ne treba da odsećete sebi prst zbog sela, jel'.

Ovaj, kad, kad, kad razmišljamo o tome šta uraditi sa ovim projektima, svaki projekat ipak treba zasebno analizirati, pa videti. Dakle, oni koji, od kojih je veća šteta da ih završite, njih zaustavite, podvućete u minus, i to je to. Gde je manja šteta, završite, i šta da se radi, jel'. E sad, postoje dva narativa prisutna. Jedan je onaj koji dolazi od strane vlasti, koji zastrašuje građane da, ukoliko dođe do promene vlasti, neće biti penzija, neće biti plata u javnom sektoru. Dakle, zastrašuje ih. A s druge strane, imamo ovaj deo opozicione javnosti koji govori: ne, ne, ne, i ako dođe do promene vlasti, neće biti lako, jer mi ne znamo šta ćemo da zateknemo. Odnosno, mi ne znamo kako ovaj ekonomski balon koji je napravljen, kako on u stvari izgleda. Je li postoji nešto što je, da li je naša ekonomija na aparatima, da li je naša održivost na aparatima? Pa sad, kada se sve to otvori, kada se otvore ti ugovori, kada se uđe u te državne kase, mićemo zaista videti gde stojimo. Ili treba da verujemo ovome što nam kažu predstavnici vlasti? Pa, da, ja bih rekla da, naravno, da nije naša ekonomija na aparatima, ali nije ni tačno to da sad, ako se promeni vlast, daće, da neće biti plata i penzija.

Jer to, ako je to tačno, ako je ta rečenica tačna, to onda upravo znači ovo što ste vi sada rekli, da je sve na vrlo krhkim nogama i da samo zavisi od ljudi koji sede trenutno u ministarstvima.

Naravno da naša ekonomija ne zavisi od toga ko je konkretno, jel' tako, ministar.

Tako da, u tom smislu, naravno, ja ne očekujem nikakvu apokalipsu i ne vidim zašto bi tako bilo.

Datum: 22.09.2026

Medij: Nova S

Emisija: Probudi se

Autori: Redakcija

Teme: održavanje, rehabilitacija, izgradnja puteva; obilaznice oko svih većih gradova u Srbiji

	Početak	Trajanje
Emisija	22.09.2026 06:00:00	210:00
Prilog	22.09.2026 08:20:00	24:41

Naslov: Državna pomoć; Ekonomska realnost; Predizborna politika

[Pogledaj video prilog](#)

Ovo što ste malopre pomenuli, što ima veze sa rastom naše zaduženosti, znate vi, zaduženost sama po sebi nije problem, dokle god imate kapacitet da te dugove vraćate. Ja mislim da Srbija i te kako ima.

Tu ima stvari koje bi trebalo popraviti, ali da naša ekonomija leži na nekim krhkim nogama i da samo zavisi od ljudi koji sede u ministarstvima, to prosto ne mogu to da, da podržim kao tačno.

Mislite ljudi, da je to tačno, onda ni sad ne biste imali plate i penzije, jer, znate, ne postoji čovek koji ima magičnu formulu da izmisli novac za, za plate i penzije. To radi godinama, jel' tako, možete izmisliti jedan mesec za nešto. Tako da, ja, ja isto znam te ljude, neke penzionere koji kažu upravo to.

Ali evo sada, koliko, i to, to je, to je taj narativ koji vlast širi, te poruke.

Ukoliko se promeni vlast, neće biti penzija, ja sad, oni mi daju penzije. Oni nemaju penzije koje izmišljaju, odnekle da ih nema. Buduća vlast, koja god to bila, ova ili sledeća, će imati te iste resurse, sredstva, isti novac za penzije. Na kraju krajeva, podsetimo se, da podsetimo te ljude koji tako razmišljaju. Penzije ste imali i u poslednjih 10 godina, i 14, ali ste imali i pre 2012, i za vreme Tadića ste imali penzije, i za vreme Koštunice ste primali penzije.

Recimo, vi rekli da su te penzije iznosile 300. Toćemo da, evo, možemo u sledećoj rečenici. I za vreme Đinđića ste imali penzije. Jedini put kad niste imali penzije je bilo za vreme, socijalista i radikala 90-ih. Dakle, to je sve isto bio, i isti ljudi, eto, koincidentno ili ne koincidentno, gospodin Vučić i gospodin Dačić tada, oni jedini vam nisu davali penzije na vreme. A penzije jesu bile tada manje izražene u evrima, alićemo se setiti da su, da bile i cene daleko, daleko manje. Tada nije krompir bio 120 dinara, nego je bio 40, i nije junetina bila 1200, nego je bila 450, recimo. Tako da, tada je to redovno bilo.

Sa manje novca mogli ste više. Da. I hajde da vidimo šta su rekli naši gledaoci. Dakle, 6.000 dinara, kako vi ocenjujete ovu meru?

Pa, evo, saglasni su sa vama. 90% njih smatra da je u pitanju predizborni marketinški potez.

Hvala vam mnogo što ste ovog jutra bili moji sagovornici, a rezultate ekonomskih.

